

ΕΤΟΣ 60όν

24 'Ιουτίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3082)

Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ

Ὁ Πρόδρομος ὡς προφήτης καί ἱερέας

Στή σημερινή Εὐαγγελική περικοπή πληροφοροῦμαστε ἀπό τόν εὐαγγελιστή Λουκά γιά τά γεγονότα τῆς γεννήσεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ὁ πατέρας του ἦταν ὁ Ζαχαρίας ὁ ἱερέας. Ἡ μητέρα του Ἐλισάβετ καταγόταν καί αὐτή ἐπίσης ἀπό τόν Ἀρῶν. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος προερχόταν ἀπό ἱερατικό γένος. Γι' αὐτό καί ὄχι μόνον ὡς προφήτης ἀλλὰ καί ὡς ἱερέας – ἀφοῦ ἡ ἱερωσύνη ἦταν κληρονομική – ἔλαβε ἀπό τόν Κύριο τήν ἐντολή νά ἱεουργήσει τήν τελευταία οὐσιαστικά ἱεουργία ἀνάμεσα στήν Παλαιά καί τήν Καινή Διαθήκη: τό βάπτισμα μετανοίας στόν Ἰορδάνη ποταμό. Βασικό ἔργο τοῦ τελευταίου αὐτοῦ προφήτη καί ἱερέα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν νά προετοιμάσει τό λαό μέσω τοῦ βαπτίσματος τῆς μετανοίας, γιά νά δεχθεῖ ἐπαξίως τόν Σωτήρα του Ἰησοῦ Χριστό.

Στό πρόσωπο τοῦ Προδρόμου ἡ ἱερωσύνη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης παραχωρεῖ τή θέση της στήν ἱερωσύνη τῆς Καινῆς Διαθήκης. Μέ τήν προσωπικότητά του καί τό ἔργο του ὁ ἱερέας Πρόδρομος δείχνει περίτρανα ὅτι ἡ ἱερωσύνη καί οἱ τελετουργίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δέν μπορούσαν νά σώσουν. Μόνον παιδαγωγοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους γιά νά δεχτοῦν τόν ἀναμενόμενο Σωτήρα. Ὁ ἀρχιερέας Χριστός, ὁ ὁποῖος ἔφερε στόν κόσμο τήν ἱερωσύνη κατά τήν τάξη Μεληχισεδέκ, αὐτός σώζει τόν κόσμο μέ τά σωτήρια μυστήρια πού παρέδωσε στήν ἀνθρωπότητα. Γι' αὐτό, καί ὁ πιό ἄσημος χριστιανός, ὁ ὁποῖος βρίσκεται μέσα στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν – καί αὐτό φαίνεται καθαρά ἀπό πολλῆς παραβολῆς, ὅπως τοῦ σπορέως καί τῶν ζιζανίων – εἶναι ἀνώτερος τοῦ Προδρόμου καί κάθε δικαίου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὁ Πρόδρομος πορεύθηκε στόν ἄδη. Οἱ πιστοί μέσα στήν Ἐκκλησία μετέχοντας σά σωτήρια μυστήρια, τά ὁποῖα ἐπιτελοῦν οἱ ἱερεῖς, δέν καταλήγουν στόν ἄδη, ἀλλὰ πορεύονται πρὸς τήν αἰώνια ζωή.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80)

Ἡ γέννησις τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ ὕμνος τοῦ Ζαχαρίας

Ἐπειδὴ περὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου, ἔδοξε καί μοι, παρηκολουθηκῶτι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγινῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἕξω τῆ ὥρα τοῦ θυμιάματος. Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖη, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἐπὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου, προβεβηκυῖα, ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ εὐαγγελισασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρόνῳ αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ· ἐξεληθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὄπτασιον ἐώρακεν ἐν τῷ Ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος, ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περιόικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδεὶς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τό, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχορήμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ

ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφίτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥixανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Ἡ τιμὴ πρὸς τὴν ἱερωσύνην

Ἀπὸ τὰ παραπάνω μπορούμε νὰ καταλάβουμε τὴ μεγάλη σπουδαιότητα τῆς ἱερωσύνης μέσα στὴν Ἐκκλησία. Διὰ μέσου τῶν ἱερέων ὁ Θεὸς μᾶς ἀναγεννᾷ, μᾶς καθιστᾷ τέκνα του καὶ μᾶς χαρίζει τὸν ἁγιασμό καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἐν δὲ διὰ μέσου τῶν σαρκικῶν γονέων μας λαμβάνουμε τὴν πρόσκαιρη ζωὴ, διὰ μέσου τῶν πνευματικῶν πατέρων μας, τῶν ἱερέων, λαμβάνουμε τὴν αἰώνια ζωὴ. Γι' αὐτὸ πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς σαρκικούς γονεῖς ὀφείλομε νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες πρὸς τοὺς ἱερεῖς μας. Καὶ ἂν αὐτὸς πού κακοιογεῖ, κακομεταχειρίζεται καὶ περιφρονεῖ τοὺς γονεῖς του εἶναι ἀχάριστος καὶ βδελυκτός, πόσο πιὸ πολὺ βδελυκτός καὶ ἀνόσιος δὲν γίνεται αὐτὸς πού δὲν σέβεται καὶ δὲν τιμᾷ τοὺς ἱερεῖς;

Οἱ γονεῖς τοῦ Προδρόμου

Γιὰ τοὺς γονεῖς τοῦ Προδρόμου μᾶς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς ὅτι καὶ οἱ δύο ἦταν δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πολλὲς φορές βλέπουμε ἀνθρώπους νὰ εἶναι δίκαιοι, ἀλλὰ ὄχι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὥστόσο ἐπιφανειακά καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Δίκαιος ὅμως ἀληθινά εἶναι ὁποῖος ἀναγνωρίζεται δίκαιος ἀπὸ τὸν Θεό. Τέτοιοι ἦταν οἱ γονεῖς τοῦ Προδρόμου. Ἐπίσης, πορεύονταν «ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιοῦμασι τοῦ Κυρίου, ἄμεμπτοι». Δηλαδή, τηροῦσαν ὅλες τὶς ἐντολὲς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἦταν ἄμεμπτοι. Δικαιώματα εἶναι μιά ἀκόμη ὀνομασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ὄνομάζονται ἔτσι, διότι ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἶναι πλάστης καὶ δημιουργὸς μας, καὶ ἀφοῦ ὁ,τι καλὸ ἔχουμε ἀπὸ τὸν Θεό προέρχεται, ὁ Θεὸς ἔχει πλήρη δικαιώματα πάνω μας. Τοῦ Θεοῦ εἴμαστε. Γι' αὐτὸ καὶ ὀφείλομε σὲ ὅλα νὰ ἀκολουθοῦμε τὸ θέλημά του. Οἱ ἅγιοι Ζαχαρίας καὶ Ἐλισάβετ τηροῦσαν ὅλες τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα ὄχι ἐπιφανειακά, ὄχι «πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις», ἀλλὰ μὲ ἄμεμπτο τρόπο μὲ πολλὴ ταπείνωση καὶ εἰλικρίνεια.

Ἅγιοι γονεῖς - ἅγια παιδιὰ

Ἀπὸ τέτοιους λοιπὸν ἁγίους γονεῖς προῆλθε τέτοιο πανάγιο τέκνο. Ἐπειδὴ ἀνέπαυσαν τὸν Θεό μὲ τὴ ζωὴ τους, ἀξιώθηκαν νὰ φέρουν στὴ ζωὴ τέτοιο υἱό,

24 Ιουνίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Τό γενέθλιον τοῦ Προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου.
Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765).
Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστ.: Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4 – Εὐαγγ.: Λουκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Ἰουλίου, Δ' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α' Κορ. ιβ' 27- ιγ' 8 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ν' 5 - 13.

πού ἦταν ἅγιος «ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ» καί ὁ ὁποῖος ἐγίνε προφήτης καί πρόδρομος καί βαπτιστής τοῦ Σωτῆρος τῶν ἀπάντων. Ἐπαιξε ἕναν ἀπό τοὺς σπουδαιότερους ρόλους στό ἔργο τῆς σωτηρίας ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας καί στήν πορεία τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας.

Ὁ σύγχρονός μας χαρισματοῦχος γέροντας Πορφύριος, ὅταν ἔρχονταν σ' αὐτόν γονεῖς καί τόν ρωτοῦσαν πῶς νά βοηθήσουν τά παιδιά τους νά πάρουν τό σωστό δρόμο, τοὺς ἔλεγε νά γίνουν ἅγιοι· ἂν αὐτοὶ ἀγιάσουν, τότε καί τά παιδιά τους θά γίνουν ἅγια. Ἡ ἐπαλήθευση τοῦ λόγου του αὐτοῦ φαίνεται καθαρότατα στήν περίπτωση τῶν γονέων τοῦ Προδρόμου. Ἦταν ἅγιοι καί τό παιδί τους ἀγιάσθηκε καί ὁ κόσμος ὅλος ἀλλάξε. Ἄν λοιπόν καί ἐμεῖς ποθοῦμε νά βοηθήσουμε τόν κόσμο νά ἀλλάξει πρὸς τό καθό, ἄς ἀγιάσουμε, γιά νά βγάλουμε ἅγια τέκνα, τά ὁποῖα θά εὐεργετήσουν τόν κόσμο καί θά τόν ὀδηγήσουν στή θεογνωσία καί τῆ μετάνοια.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

1. Μία ξεχωριστή μέρα τοῦ Μάριμπα - Πανώφ
2. Ἐνα ἀνήσυχο σπουργίτι
3. Ἐνα ὄμορφο πάρε - δῶσε
4. Κουράγιο, κοτούλα!
5. Ὁ Ρομπέρτο καί τό φωτεινό συντριβάνι
6. Ὁ Κορυδαλλός πού δέν κελαιδοῦσε
7. Ὁ μυστικός φόβος τοῦ Στέφανου
8. Ἡ ἱστορία τῶν τριῶν δέντρων
9. Ἡ Μπάμπουσκα
10. Ὁ Τέταρτος Μάγος
11. Τό μικρό δέντρο τῶν Χριστουγέννων
12. Ἡ ἱστορία ἑνός μικροῦ ἀγγέλου
13. Ἡ μικρή Μαρώ καί ἡ Μαρία τοῦ Ναοῦ.

Καί γιά τούς μικρούς μας φίλους:

1. Ἄννα - Μαγδαλένα
2. Παραμῦθια γιά παιδιά
3. Τό ἀλφαβητάρι τῆς Κυριακῆς
4. Τοῦ δωδεκαμέρου καί τῆς Λαμπρῆς.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr